

עפירת ציון

הביקוש לציון גדול, גם בישראל
מחוצ לארצות ואין הקואלציה
את הארץ לכן הריאליזם
בתורה על מנת שנוכל ללמוד
את הרבים בנחות נוספת על
עליון.
תלכו למחנות. 0523721278
תפוצו מפי ציון

הפסוק –

[כז-ג, יג] אם בחוקותי תלכו... ואולך אתכם קוממיות

פסוקי הברכה בפרשה, מתחילים באות א' "אם בחוקותי" ומסתיימים באות ת' "קוממיות", ללמדנו שכל המקיים את התורה מ-א' עד ת' יתקיימו בו כל הברכות הללו. [רבנו אפרים]

[כז-ג] ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אתם

מדרש: הלומד שלא לעשות, נח לו שנהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאוויר העולם [ויק"ר לה].

צריך להבין למה לא נאמר נוח לו שלא נוצר כלל. ויש לבאר ע"פ דברי הגמרא במסכת נדה "כשהתינוק במעי אימו מלמדים אותו את כל התורה כולה" א"כ מדוע יצא לאוויר העולם אם לומד שם תורה, אלא שיש לומר כיוון שלא יכול לקיים שם מצוות כגון להניח תפילין, סוכה וכדו' חייב לצאת לאוויר העולם כדי לקיים מצוות ולקבל עליהן שכר. אך אם אינו מקיים מצוות נוח לו אם כן שלא יצא לאוויר העולם ויישאר שם ללמוד תורה. לכן מצווה התורה "את מצוותי תשמרו ועשיתם אותם" שלא המדרש עיקר אלא המעשה.

[כז-ח] ורדפו מכם חמישה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו

אם אתם מקיימים חמישה חומשי תורה, בזכות זה חמישה מכם מאה ירדפו. ואם מקיימים אתם מאה ברכות בכל יום, מאה מכם רבבה ירדפו. [רבנו אפרים]

[כז-יא] ונתתי משכני בתוכם

רש"י: משכני זה בית המקדש. "משכני" גימטריה 420, זהו מניין השנים שעמד הבית השני על תילו. [בעל הטורים]

[כז-יז] ונסתם ואין רודף אתכם

צריך להבין מה רע בכך שאין רודף, אדרבה טוב יותר שאין רודפים אותם, אך אומר המדרש, שהקב"ה אוהב את הנרדף, ומציל אותו גם אם אינו צדיק. כמו שכתוב [קהלת ג] "והאלוקים יבקש את הנרדף" לכן אם יהיה לכם רודף אז הקב"ה יציל אתכם מטעם נרדף, אך אם לא יהיה לכם רודף לא יהיה חייב להציל. [הגר"א]

[כז-מב] וזכרתי את בריתי יעקוב

"יעקוב" נכתב מלא עם ו' בחמישה מקומות, ואליהו הנביא נכתב בלי ו' בחמישה מקומות [אליה], כנגד חמישה חומשי תורה. הטעם כי יעקב אבינו לקח אות אחת משמו של אליהו הנביא עירבון כדי שיבוא ויבשר גאולת עם ישראל. "יעקוב" ר"ת "ומאליהו קיבל יעקב עירבון בחמישה [רש"י ועיין ש.חכמים] מתוך "פאר לשולחן הרב רפאל בצלאל שליט"א"

לע"נ כל חיילי צה"ל שנפלו במערכה.

הכנה למתן תורה

כותב האור החכם הקדוש (במדבר כז-כג). מצאתי לחסידי ישראל שכתבו כי פה של לומדי תורה דינו ככלי שרת מכיון שאין קדושה כקדושת התורה ולכן אסור לדבר בו דברי חול הגם שאין בהם דברים אסורים. וכך גם כתב האלשי"ך הקדוש פרשת תצוה: שאנו אומרים בתפילת שמונה עשרה נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ורק אח"כ אנחנו מבקשים. 'פתח לבי בתורתך' זה התנאי לפתיחת הלב בתורה שמירת לשון.

הרג"ש

לעילוי נשמת: זהבה מזרחי בת זכיה ע"ה. ת.נ.צ.ב.ה.

נא לא לקרא בשעת התפילה, מצווה להפיק, תזכו למצוות.
שבת שלום ומבורך.

מותר חובה ומצווה להפיק, להעביר, לצלם, לשכפל, להעתיק, כל הזכויות לבוורא יתברך.

כל מה שכתוב בחז"ל חקוק בסלע

כתוב במשנה מסכת קנים (פ"ג מ"ו) זקני תלמידי חכמים, כל זמן שמזקינים. דעתם מתיישבת עליהם, וזקני עם הארץ, כל זמן שמזקינים. דעתן מטרפת עליהן. שכל זמן שלא שותים מבאר מים חיים שהתורה משולה למים. אזי השם ירחם עלינו.

עלון מספר: 560 פרשת השבוע: בהר - בחוקותי מקום השבוע: נאווה
יום שישי יום שחרור ירושלים. שבת מברכים.

כניסת שבת: 18:54 (אופק טבריא) יציאת שבת: 20:06 רבינו תם: 20:

פרפראות על פרשת בהר - בחוקותי

[כז-ט] והעברת שופר תרועה בחדש השביעי

ר"ת הנ"ל "תשובה", בא לרמז שבחודש השביעי בעשור לחודש, שהוא יום הכיפורים, יש לעשות תשובה, כדי שיום זה יכפר עליו.

"והעברת שופר תרועה בחדש השביעי", ר"ת "תשובה" ס"ת "תשרי", כלומר התשובה מסוגלת ביותר בחודש תשרי.

[כז-ט] תעבירו שופר בכל ארצכם

"תעבירו" אותיות "עבירות", מלמד שהשופר מעביר את העבירות ומוחקן ע"י שמעורר לתשובה. [שפתי כהן]

[כז-י] וקראתם דרור בארץ לכל יושביה

"דרור" גימטריה 410, מניין השנים שעמד על כנו בית המקדש הראשון, בשנים אלה היו עם ישראל דרורים בארץ. [בעל הטורים]

[כז-י] יובל היא תהיה לכם ושבתם איש אל אחוזתו

"יובל" גימטריה 48, לאחר ארבעים ושמונה שנה תבוא שנת השמיטה ואחריה יובל "שמיטה" ג' שני"ד מספר הימים של שנת הלבנה בקרוב, ולכן "שנה", נקראת בשם זה כמספר ימות הלבנה. "שמיטה" ג' שס"ה והם מניין ימות החמה. "ושבתם איש אל אחוזתו" ס"ת "שלום", כלומר שתשובו כל אחד אל אחוזתו ואל משפחתו בשלום ולא במחלוקת ומריבה ואז וישבתם על הארץ לבטח. [שמנה לחמו]

[כז-יז] ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלוקיך

אמרו חז"ל: הונאת ממון עד כמה, "שתות". "איש את עמיתו. ויראת" ס"ת שתות. [שער הליקוטים]

[כז-יח] וישבתם על הארץ לבטח

אמרו חז"ל [סנהדרין יז]: כל עיר צריך שיהיה בה עשרה דברים אלו: מרחץ, לימוד [תינוקות], היכל [בית כנסת], אומן, רופא, צדקה [קופה], לבלר, ביהכ"ס, טבח, חכם [בית דין המילים "על הארץ לבטח" ר"ת שלהם מרמזים על עשרה הנ"ל, דהיינו ע"ל, ר"ת עין-מים, לימוד. האר"ץ, ר"ת היכל, אומן, רופא, צדקה. לבט"ח, ר"ת לבלר, ביהכ"ס, טבח, חכם כלומר דין, אם יש דברים אלו, אז וישבתם על הארץ לבטח. [שיורי ברכה]

[כז-כג] כי גרים ותושבים אתם עימדי

אם גרים לא תושבים, אם תושבים לא גרים? אלא אם אתם גרים בעולם הזה, דהיינו נוהגים כארעיים בעולם, תושבים אתם עמדי בעולם הבא ובגן עדן. [השל"ה הקדוש]

[כז-ל] וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך

ימו"ך ר"ת "יש מתעשר ואין כל", [משלי יג]. כלומר אם הוא עשיר ולא נותן צדקה "ומטה ידו", לא יישאר לו אלא מטה ביד. סופו שיהיה עני ויתהלך על משענתו בלבד רח"ל.

[עונג לשבת]

[כז-ב] את שבתותי תשמרו

ולמה חזר הכתוב וצוה שוב על השבת? מאחר ומצווה זו סמוכה למצווה שלפניה "לא תעשו לכם אליילים", בא ללמדנו שכשם שעבודה זרה שקולה כנגד כל התורה, גם מצות שבת שקולה כנגד כל התורה כולה. [אור החיים הקדוש]

[כז-ג] אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו

"אם בחוקותי תלכו ואת" ר"ת "אבות". כלומר תלכו בדרך האבות ותשמרו חוקותי ותורותי, כמו שהם שמרו.

אם בחוקותי תלכו, "אם" ר"ת "אהרון משה", "אסתר מרדכי" "אליהו משיח". ואמרת התורה אם תלכו בחוקותי אעשה לכם ניסים ונפלאות כמו שעשיתי לכם ע"י אהרון ומשה וכן ע"י אסתר ומרדכי ובעתיד אביא לכם את אליהו ומשיח. [אוצר החיים]

הפסוק טור הא

לעילוי נשמת: מורנו ורבנו הרה"ג מרדכי יוסף כהן צוק"ל בן רחל. ת.נ.צ.ב.ה.

"מפי עוללים וינקים יסדך עז... להשיבית אויב ומתנקם"

לארגן "גם אני כותב"

דרושים תורמים להחזקת תינוקות של בית רבן ללימוד משניות יום יומי.

הרצות לתרומה: לרפואה, זיווג, זק"ש, להצלחה וכו'. להבדיל לע"נ,

פלאפון 0523721278 כל הישועות א.מ. תודה. ניתן לתרום: מעשרות, תרומות,

המרחם על כל בריותיו, הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש רוח ונשמה של הנפטרים בשם טוב מן העולם:

דוד סויסה בר עישה, מרים סויסה בת סוליקה ע"ה, איילה בת שושנה, אסתר בן חיים בת אברהם, קארין – אסתר בת שרה,

רוני אהרון חכם בן ג'ולייט, אברהם ניסים בן קדן, יחזקאל נוח בן גורג'יה, מיכאל זריהן בר רחמה, יעקב ססי בר ז'נה מרים מאוז, איתן לוי ז"ל בן מרים,

בכלל נשמות עמך ישראל. ת.נ.צ.ב.ה.

הודפס על נייר ללא עיבוד אמת.

"אשת חיל"

מדור לנשות החיל מבית "שירת ציון"
לרפואת: שי לי בן סיון, נועה בת סיון,
ג'מיל אופיר בן עמומה,
יהודה בן מלכה, שירה בת רג'ינה,
ציון בן עזיזה, מרים בת שמחה, מאיר בן מרים.
בכלל חולי עמך ישראל.

פרשת בהר - בחקותי

פרשתנו פותחת בעניין שמיטה ויובל, ומפורסמים דברי רש"י בשם תורת כוהנים מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצוות נאמרו מסיני? אלא מה שמיטה נאמרו כלולותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני, אף כולן נאמרו כלולותיהן ודקדוקיהן מסיני. בהבנת מדרש זה נחלקו רש"י והרמב"ן. רש"י מסביר כי התורה באה ללמדנו שגם המצוות שנאמרו בערבות מואב נאמרו מסיני. לעומתו הרמב"ן טוען כי התורה רצתה ללמד אותנו שכשם שבשמיטה נאמרו מסיני הכללים, כנזכר בפרשת משפטים "והשביעית תשמטנה ונשטתה ואכלו אביוני עמך" (שמות, כ"ג-א'), בפרשתנו נאמרו הפרטים וכך גם נאמרו מסיני כלליהן ופרטיהן של כל המצוות. השאלה המתבקשת היא מדוע בחרה התורה ללמדנו זאת דווקא במצוות השמיטה? ונראה לומר שיש כאן יסוד חשוב שחששה התורה שאדם יקיים רק את הכללים אך את הפרטים הקטנים שפעמים אולי הקשר בניהם לא נראה לא יקיימו. דוגמא לכך אפשר לומר זו השבת, הרעיון הכללי של שביטה מהעבודה יום אחד בשבוע מקובלת בעולם כולו, אך שביטה הכוללת לא להדליק אור, לא לנסוע או איסורים אחרים אינה מקובלת כל כך. מאידך יש גם תופעה הפוכה, אנשים שקועים בעיסוק בפרטים עד שמאבדים את הכלל, כיום רואים שגובר החיפוש אחרי חומרות וסייגים ופעמים לא שמים לב למטרת המצווה. לכן רצתה התורה לעורר אצלנו גם הצורך לקיים את שני הדברים הכלל והפרט גם יחד. ורעיון זה הובא בעניין שמיטה כי בהקשר למצווה זו נאמר בגמרא (שבת, פ"ה-ע"א) "אמר ר' אלעזר בשעה שהקדימו ישראל נעשה נעשה לנשמה יצאה בת קול ואמרה להן מי גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו, דכתיב ברכו ה' מלאכיו גבורי כח עושי דברו (תהילים ק"א), ברישא עשי, והדר לשמע ע"כ". מעלה זו בבני ישראל של הקדמת 'נעשה לנשמה' הן בקבלת התורה והן בעניין שומרי שביעית שנאמר בהם "גבורי כוח" כנזכר במדרש (ויקרא רבה פרשה א'), נראה לומר שהצד השווה בשניהם שעם ישראל מקבלים על עצמם דבר שאינו מקובל על פי כללי ההיגיון, אין בו טעם ודעת, רק מתוך אמונה צרופה בבורא עולם, הנה עוד לחזק הרמב"ם כתב במורה נבוכים (ח"ג-פרק ל"ט) שאחד מטעמי השמיטה הוא שהאדמה מתחזקת ומניבה יכול רב יותר אם מפקירים אותה שנה אחת, אומנם האברבנאל והכלי יקר ואחרים לא הסכימו לטעם זה שכן התורה לא באה לתת עצות בחקלאות וכ"ו... אבל גם ע"פ צד זה נאמר שלאחר שש שנים האדמה עייפה, לפי הטבע האדמה אמורה לתת פחות, ודווקא כאן התורה מבטיחה "וצוית את ברכתי בשנה השישית ועשת את התבואה לשלוש השנים" (ויקרא, כ"ה-כ"א). זו העדות ממצוות השמיטה לתורה כולה שיש לקיימה מתוך ציווי ואמונה בקב"ה ושע"י זה זכו ישראל לשני כתרים אחד כנגד נעשה ואחד כנגד נשמע, המרמזים לעשיה בכלל ופרט של המצוות.

שבת שלום ומבורך

הצב"י אילן אלקובי ס"ט
בית מדרש "חזון עובדיה"
טבריה עלית

יהי רצון שדברי תורה הללו יהיו לעילוי נשמת:

מור אבי יוסף אלקובי בר אסתר ז"ל

"וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלוש השנים"

"המלוא העומר" כותב שחידוש הוא שאפילו אחרי שש שנים שעבדו באדמה שאז כביכול הארץ חלשה וצריכה מנוחה וחופש, בכל זאת דווקא אז היא תתחזק ותוציא פי 3 מהרגיל או פי 4 בערב שנת היובל, ולכן מאוד מוחשית היא הברכה "וצויתי את ברכתי", כפשוטו.

חשבתי לעצמי שגם בתאווה ובשמירת העיניים וכו', מלבד הצדיקים הגדולים שמרוב קדושתם דומה עליהם כקורה וקרש כמה שאדם מתאפק יותר ומחליש את יצרו על ידי שמנצח את יצרו פעם אחר פעם למשך תקופה ארוכה ממש, מצד אחד קל לו להתגבר ולהתרחק מתאוהו, מצד שני דווקא הוא יש בו יותר רגישות לגירויי היצר הרע, ואפילו ראייה קלה יכולה לגרום לו תאוה או ריגוש של חטא אם חלילה יפנה לבבו לכך וישוב לתאוה.

וכמו הסיפור עם רבי עמרם חסידא בקידושין פ"א שהתעורר בו תאוהו לשם כך היה עליו לעלות לעליית ביתו, ובכדי לעלות הוא לקח סולם כבד מאוד שהיו צריכים 10 גברים ביחד להרימו, והוא מכוח התאוה העזה שהתעוררה בו הצליח והרימו לבדו, ואז צעק: **אש בבית שלי!!** בכדי שיכואו חבריו להצילו מהניסיון, אמרו לו חבריו הרבנים **ביישת אותנו**, ענה להם: **מוטב להתבייש בעולם הזה ולא להתבייש בעולם הבא.**

עד כדי כך שזר לא יבין איך יתכן דבר קל כזה שלכל אדם רגיל זה לא מעורר מחשבה ותאוה והנה לצדיק הדבר הקל מפריע לו מאוד?? ואדם רגיל לא מבין מה זה צריך להיות?? וכי ייתכן שעד כדי כך גם זה מפריע לשמירת העיניים והמחשבה?? **ואפילו** מתעורר בו כעס, וכי מה זה הקיצוניות הזו??? וזה כמו שיש שלא מבינים איך קול באשה ערוה וכו', כי מי שחוטא ואינו שומר עצמו מפני החטא נחשבת לו העבירה כהיתר וכ"ש הדברים הקלים כביכול.

ומצד שני דווקא בזמן זה צדיק זה מוסיף עוד ועוד ימים קדושים ברציפות ובעזרת ה' עד סוף החיים בשמירת העיניים והמחשבות, שמוסיף עוד 40 יום **כמיניין יצירת הולד** וכמיניין ימי התשובה מתחילת אלול עד סוף יום כיפור, ושוב עוד 40 וכך יטפס ל 80, 120, 160, וככה ימשיך עד סוף החיים, לצדיק זה מתגבר כוח הקדושה לשיאים שלא הכיר מעולם, **וגם בזה זר לא יבין** ויתפלא מאוד למראה עיניו, **"וכי שאול בנביאים!"**

זר לא יבין מה פשר התפילה שמתארכת, מה פשר התלהבות המיוחדת והדבקות בתפילה ובקיום המצוות, כי זה חי בעולם אחר!!! עולם חדש, מעין עולם הבא!!

כי פתאום יש לו ריגושים נפלאים בתפילה, פתאום קיום מצווה גורם לו התרגשות עצומה והוא מתמלא שמחה והתלהבות של מצווה פי 3 ויותר מכל שיאי הקדושה שחוה בחייו, וגם כל יום כל יום מתחדשים בקרבו שיאים חדשים של קדושה והתלהבות והתרגשות בתפילות ובלימוד התורה, ובקיום כל מצווה.

ללמדנו שאם יש **"וצויתי את ברכתי" על גשמייות**, כל שכן שיהיה **"וצויתי את ברכתי על רוחניות"** - ועשתה לשלוש השנים, ששפע הקדושה יחזק אותנו לשלוש שנים, לתקופה!! **אש קודש שתבער** לאורך זמן לא תכבה לעולם ועד כי נחדשה שוב ושוב בקדושה וטהרה אמן ואמן.

"וטהר ליבנו" הרב יוחנן ריינר שליט"א

לע"נ ניסים דבי בן רג'ינה. אלי בן ויקטוריה ויעקב כהן ז"ל.

עילאי - מרדכי ז"ל בן הלה תח"י, ת.נ.צ.ב.ה.

"וצויתי את ברכתי לכם"

"ונתתי שלום בארץ"

פרפראות וגמטריות לפרשת בהר

"שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה" (כ"ה ג').

"שנים תזרע שדך" - סופי תיבות "עין", "עני". אני ה' מצווה אותך שבשנה השביעית את עוזב את אדמתך ושובת שתהיה מנוחה לאדמה. ועוד אתה תשאיר את היבול לעני לעבדך. אמתך, שכיךך, תושבך ולגרים. ולא תקמוץ עין עליהם.

"וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך" (כ"ה ל"ה).

כתב: "הבן איש חי" זצ"ל בדרשת משפטים.

"האדם הנותן צדקה לעניים וכן לכל אדם שתומך ונותן לנזקקים עליו לדעת שמכל כספו ורכושו הכסף היחיד שישאר ברשותו לעד הוא דווקא הכסף שנותן משלו לעניים ולנזקקים". פרשתנו כי המילה "עמך" גימטריה 130 כמיניין "עין", "עני". אדם צריך להביט בעינו מסביב לראות מי עני מי נזקק לעזרה לבוא ולהושיט את ידו לתמוך בו שלא יפול. ואז "וחי עמך" גם הוא יביט עלייך בעין טובה כי אתה שיש לך יכולת לתת נתת לעני.

שבת שלום

א.צ.ר.

לע"נ: סמי בן סלימה, נביהה בת מג'ידה. יעקב בן זבידה. ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לגאולת ישראל הקלה והשלמה ברחמים גמורים: לחזרה בתשובה ורפואה שלמה:

משה בן יונה, יעקב בן סעדה, אברהם בן שלביה, רונן בן פנינה, ינון בן סיגלית, שמואל בן מסעודי הרוש, דוד חיים בן רינת,

שמחה - נתנאל בן ג'ולייט, אברהם בן מרגלית, שושנה בת עתותקה,

ישועת השם כהרף עין. לכלל חולי עמך ישראל

הודפס על נייר ללא חילוף מה.